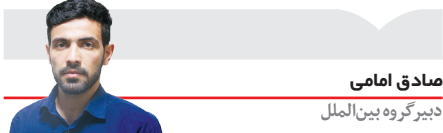

سناریوی ترامپ برای انتخابات ۲۰۲۰ اگر برنده قطعی با آرای بسیار زیاد نباشد

زدن زیر میز دموکراسی

صادق امامی
دبیر گروه بین‌الملل

دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا روز پنجشنبه نهم مردادماه، یکی از همان توثیتهایی را نوشت که قبلاً درباره آنها گفته بود. اغلب از نوشتن آن پشیمان می‌شود. او پنجشنبه درباره انتخابات سوم نوامبر ۲۰۲۰ توثیقی نوشت ولی خیلی زود از نوشتن آن پشیمان شد و چند ساعت بعد، از آنچه نوشته بود عقب‌نشینی کرد. ترامپ در توثیقی نوشت که «با رأی گیری از طریق پستی (نه رأی گیری عادی که چیز خوبی است)، انتخابات سال ۲۰۲۰ ناسالم‌ترین و متقلبانه‌ترین انتخابات در تاریخ خواهد بود. این برای آمریکا بسیار شرم‌آور خواهد بود.» او احتمال به تعویق انداختن انتخابات سوم نوامبر ۲۰۲۰ (۱۳ آبان ۹۹) را به صورت پرسشی مطرح کرد و نوشت: «آیا نباید انتخابات را به تعویق انداخت تا زمانی که مردم بتوانند به درستی، ایمن و با اطمینان رأی دهند؟» واکنش‌ها به این توثیق به قدری گسترده بود که دونالد ترامپ ساعاتی پس از آن در نخستین اظهارنظر رسمی اش در کنفرانس مطبوعاتی بحران کرونا، در پاسخ به پرسش خبرنگاران درباره توثیقش گفت اصلاً قصد تأخیر انتخابات را ندارد ولی انتخابات تقلبی نمی‌خواهد. او با این حال گفت که انتخابات پستی، سرشار از تقلب است. توثیق اخیر دونالد ترامپ نشان می‌دهد او علاوه بر چندین بار مخالفت با رأی گیری پستی، خواهان تعویق برگزاری انتخابات نیز است ولیکن با توجه به اینکه رئیس‌جمهور صلاحیت به تعویق انداختن انتخابات ریاست‌جمهوری را ندارد، در اثر واکنش‌های منفی به این موضوع، بلافاصله از آن عقب‌نشینی کرد.

تعویق انتخابات برای چه؟

چندین توثیق ترامپ درباره احتمال تقلب در انتخابات بارای پستی و همچنین توثیق پرسشی درباره تعویق برگزاری انتخابات، از چند منظر قابل ارزیابی است. اینکه او به چه جمع‌بندی از انتخابات آتی رسیده که پیش‌سندهای را ولو به صورت پرسشی مطرح کرده، حائز اهمیت است. «فرهنگیستان» پیش از این در گزارشی با عنوان «جریان شناسایی رأی در انتخابات آمریکا» که ۱۷ تیر ماه منتشر شده، به فاکتورهای مهم برای مردم آمریکا در رأی دادن به یک کاندیدا اشاره کرده بود. واقعیت این است که اصلی‌ترین ملاک در انتخابات ریاست‌جمهوری، «منافع اقتصادی نقش معیار را برای بسیاری در آمریکا به شدت متأثر از دو موضوع کلیدی وضعیت اقتصادی مردم و وضعیت کشور در صحنه جهانی است. ویژگی‌های فرهنگی و خمیرمایه ارزشی در جامعه به ضرورت الزامات تاریخی به گونه‌های رقم خورده‌اند که ظرفیت‌های مالی و توانمندی اقتصادی برای مردم به شدت اهمیت و اعتبار دارد. در جامعه‌ای که سمبل سرمایه‌داری غربی است، شهروندان با توجه به شرایط اقتصادی خود به قضاوت جامعه و تصمیم‌گیرندگان و سیاست‌پیشگان می‌پردازند. این به آن معناست که کیفیت اقتصادی نقش معیار را برای بسیاری در شرایط عادی در حیات بخشیدن به ارزیابی‌ها، قضاوت‌ها و تفسیرها می‌یابد. بر این اساس می‌توان گفت فردی که در انتخابات شرکت می‌کند، رای خود را براساس منافع شخصی و سود اقتصادی اش به صندوق می‌اندازد.

معیار منافع شخصی؟

گفته می‌شود بیش از ۵۰ درصد جابه‌جایی در آرای کاندیداها مرتبط با مسائل اقتصادی آمریکاست. ارتباط نزدیکی بین جهت‌آر او وضعیت اقتصادی وجود دارد و رای دهندگان به ماهیت شاخص‌های مهم اقتصادی در جامعه هنگام رای دادن بسیار حساس هستند. این وضعیت براساس شاخص‌هایی همچون میزان رشد اقتصادی، میزان بیکاری، میزان تورم، میزان رشد درآمد سرانه و میزان رشد در تولید ناخالص ملی ارزیابی می‌شود. البته حساسیت‌رای دهندگان در سالی که انتخابات در آن برگزار می‌شود، نسبت به سه سال نخست ریاست‌جمهوری حزب حاکم بسیار بیشتر است. اما مهم‌ترین پایه در سال انتخابات که در نگاه افراست عمومی بسیار مهم است، سه ماه پایانی مبارزات انتخاباتی ریاست‌جمهوری است. اگر در سه ماهه آخر مبارزات انتخاباتی نگاه رأی‌دهنده به سیاست‌های کاخ سفید مثبت باشد، منجر به تأیید او از سوی رأی‌دهندگان می‌شود، ولی اگر ارزیابی سیاست‌ها در سه‌ماهه آخر منفی باشد، هیچ تأییدی در کار نخواهد بود. از این هفته، سه ماه پایانی مبارزات انتخاباتی آغاز می‌شود و باید دید پیش از ورود به این بازی مهم و سرنوشت‌ساز اوضاع آمریکا با مدیریت دونالد ترامپ چگونه است و او چرا تلویحا خواهان تعویق در برگزاری انتخابات شده است؟ تا پیش از بحران کرونا تا وجود توسعه شکاف طبقاتی در آمریکا، آمارها را رشد برخی شاخص‌های اقتصادی خبر می‌دادند و این وضعیت می‌توانست تا حدودی در انتخابات به مدد دونالد ترامپ بیاید. کرنا اما همه چیز راه‌هم‌ریخت و بحرانی شدیدتر از بحران مالی سال ۲۰۰۸ به وجود آورد. بی‌تدبیری‌های ترامپ، اقتصاد آمریکا را در بدترین وضعیت خود در ۷ دهه گذشته قرار داده است. آمار تکان دهنده‌تر از آمار ابتدای چهار میلیون و ۳۵۰ هزار نفر به ویروس کرونا و بیش از ۱۵۰ هزار قربانی، آمارهای منتشر شده درباره اقتصاد آمریکا هستند. درحالی که در سه‌ماهه نخست سال جاری میلادی (دی تا اسفند ۹۸) نرخ بیکاری در آمریکا، سه‌وینم درصد بوده است، در ماه ژوئن (خرداد-تیر) این نرخ به بیش از ۱۱ درصد رسیده است. تحلیلگران اقتصادی آمریکا بر این باورند که نرخ رشد اقتصادی آمریکا در سه ماهه دوم سال جاری در قیاس با سه‌ماهه نخست حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد کاهش یافته است. به سخن دیگر، نرخ رشد اقتصادی آمریکا در سه ماهه دوم بین ۹ تا ۱۲ درصد کاهش نشان می‌دهد. دویچه

اقتصاد مهم تر است یا شخصیت کاندیدا؟
یک نگرانی عمده دموکرات‌ها از ادعای ترامپ درباره تقلب در انتخابات، عدم پذیرش شکست است. ناسی پلوسی رئیس مجلس نمایندگان آمریکا جوایبند نامزد دموکرات‌ها در انتخابات ریاست‌جمهوری در این باره ابراز نگرانی کرده‌اند. پلوسی گفته‌نگران است که اگر ترامپ با اختلاف اندکی در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ شکست بخورد، به نتایج رای گیری احترام نگذارد. بایدن هم در یک برنامه تلویزیونی گفته که «ترامپ با اینکه خودش پیش‌تر به روش پستی رای داده، حالا نگران این شیوه رای گیری است و بدون سند و مدرک دموکرات‌ها را متهم می‌کند که می‌خواهند در انتخابات دستکاری کنند. من حتی به این هم فکر کرده‌ام که اگر ترامپ رای نیاورد و در انتخابات شکست بخورد، نتایج رانمی‌پذیرد و قدرت را تحویل نمی‌دهد، اما اطمینان دارم مقام‌های ارشد نظامی مداخله می‌کنند و او را با تمام توان از کاخ سفید بیرون می‌اندازند.»

توثیق و اظهارنظرهای در تعارض با وضع موجود، بخشی از کمپین انتخاباتی دونالد ترامپ است. او سال ۲۰۱۶ وارد میدان سیاست شد تا به قول خودش سیفون را بکشد. مخالفت با همه کس و همه چیز، در میان بهت همه، او را برای چهارسال میهمان کاخ سفید کرد. پیروزی ترامپ در ۱۶، ۲۰، نه رای به جمهوری خواهان که در واقع رای به شخص دونالد ترامپ بود، یعنی آنها به جای نگرش‌های حزبی، براساس کاندیدامحوری به ترامپ رای دادند. تغییر رای مردم از حزبی به کاندیدامحوری، سرنوشت انتخابات در آمریکا را کمی پیچیده و غیرقابل پیش‌بینی کرده است. نخستین بار در آخرین سال‌های دهه ۱۹۵۰ اعتبار نامزدها و اهمیت شخصیت آنان در شکل بخشیدن به نگرش رای دهندگان، به گونه علمی و تحلیلی مطرح و گفته شد که نگرش رای دهنده، نه تنها از وابستگی حزبی، بلکه از شخصیت نامزد نیز اثر می‌پذیرد. رای دهنده به ارزیابی نامزد می‌پردازد و بر پایه این ارزیابی است که به رای خود هويت می‌بخشد، ارزیابی رای دهنده از یک نامزد بر سه معیار استوار است و امروز معیار رای در رای دادن مردم، توانمندی و لیاقت نامزد هاست. نامزدهای ریاست‌جمهوری در فضای متفاوتی که پس از اصلاحات حزبی و انتخاباتی چنددهه گذشته پدید آمده است، ناگزیرند اطلاعات بهتری درباره برنامه‌های خود در اختیار رای دهندگان بگذارند تا رای آنها را به دست آورند و از سوی دیگر به وعده‌هایی که در جریان انتخابات داده‌اند پایبند باشند، زیرا پیروزی دوباره آنان تنها در گرو رضایت رای دهندگان است. در ادامه همین محور قرار گرفتن کاندیداها، آنها می‌کوشند در رقابت انتخاباتی، رفتارها و کارکردهای رقیب‌را به رای دهندگان یادآوری کنند. در انتخابات ۱۹۹۶، بیل کلینتون رقیب محافظه‌کار خود با دل‌را به کارکرد کنگره گره زد، در انتخابات سال ۲۰۰۰، جورج دبلیو بوش، ال گور رقیب دموکرات خود را در سیاست‌های هشت ساله بیل کلینتون معرفی کرد و همچنین در انتخابات سال ۲۰۰۴، باراک اوباما، به مخالفت رقیب خود جان کری با سرکوبی عراق پس از حمله به کویت در ۱۹۹۱ انگشت گذاشت و آن را نشانه ناتوانی او در راهبری آمریکا در صحنه جهانی دانست. در سال ۲۰۱۶ نیز دونالد ترامپ، هیلاری کلینتون را به کارکرد دولت اوباما گره زد و از ایمیلهای افشاشده‌اش تا تالیس داغش و توافق هسته‌ای با ایران، مورد انتقاد قرار داد.

پیروزی جورج بوش در سال ۲۰۰۰ اگرچه با ایهامات زیادی درباره تقلب در ایالتی که برادرش فرماندار آن بود، رقم خورد، ولی کمتر کسی فکر می‌کرد که او به پیروزی برسد، زیرا ال گور نامزد دموکرات‌ها، هشت سال سابقه خدمت به رئیس‌جمهوری را داشت که دوران او یکی

ریاست‌جمهوری در نوامبر امسال اثر چشمگیری بگذارد.

نسبت رای پستی و تقلب

دونالد ترامپ برخلاف تعویق انتخابات، درباره رای گیری پستی، صریح و بی‌پرده تر سخن گفته است. او پیش از پیام روز پنجشنبه، توثیقی را به نقل از «ولیم باره» در توییتر خود منتشر کرد و برگزاری انتخابات به صورت پستی را فاجعه خواند. ترامپ پیش‌تر هم در ۲۶ می (۶ خرداد) در توثیقی از تقلب گسترده در انتخابات با رای گیری پستی گفته بود که این توثیق با برجسب راستی آزمایی که توییتر به آن زد، جنجال‌های زیادی به پا کرد. ترامپ درحالی مخالف رای پستی است که براساس نتایج یک نظرسنجی که به ابتکار نشریه «وال استریت ژورنال» در اردیبهشت ماه منتشر شد، ۶۷ درصد کسانی که در این نظرخواهی شرکت کرده‌اند، گفته‌اند با توجه به شرایط جاری، از تغییر قانونی که به تمام شهروندان آمریکا اجازه بدهد از طریق پست آرای خود را ارسال کنند، حمایت می‌کنند. درحال حاضر ۱۶ کالیفرنیا، یوتا، هاوایی، اورگن و واشنگتن برای برگزاری «کامل‌پستی» انتخابات‌مانه‌برابر برنامه‌ریزی کرده‌اند. ممکن است ایالات دیگری نیز به این جمع اضافه شوند. به گزارش بی‌بی‌سی، این ایالات به صورت خودکار برای همه رای دهندگان ثبت‌شده برگه رای ارسال خواهند کرد که یا باید با پست برگردانده شوند یا روز انتخابات تحویل داده شوند. اما رای حضوری هم در برخی شرایط محدود ممکن خواهد بود. حدود نیمی از ایالات آمریکا به همه رای دهندگان ثبت‌شده اجازه می‌دهند که در صورت تمایل از طریق پست در انتخابات شرکت کنند. در باقی ایالات اما رای دهندگان باید دلیل موجهی مثل سن بالای ۶۵ یا حاضر نبودن در ایالتی که به‌عنوان رای دهنده در آن ثبت شده‌اند، ارائه بدهند. ترامپ و برخی جمهوری خواهان مدعی هستند که «دروکنندگان آراء» (اشاره به متقلبان انتخاباتی) می‌توانند از سیستم اخذ رای از طریق پست سوءاستفاده کرده، از جمله از هويت مردگان یا کسانی که نقل مکان کرده، اما آدرس رای‌شدن را ثبت‌نکرده‌اند به نفع خود استفاده کنند. این درحالی است که تحقیق مرکز برنان برای عدالت در سال ۲۰۱۷ نشان داد که نسبت آرای تقلبی در آمریکا چیزی بین ۰/۰۰۰۴ و ۰/۰۰۰۹ درصد کل آراست.

توثیق و اظهارنظرهای در تعارض با

وضع موجود، بخشی از کمپین انتخاباتی دونالد ترامپ است. او سال ۲۰۱۶ وارد میدان سیاست شد تا به قول خودش سیفون را بکشد. مخالفت با همه کس و همه چیز، در میان بهت همه، او را برای چهارسال میهمان کاخ سفید کرد. پیروزی ترامپ در ۲۰۱۶، نه رای به جمهوری خواهان که در واقع رای به شخص دونالد ترامپ بود، یعنی آنها به جای نگرش‌های حزبی، براساس کاندیدامحوری به ترامپ رای دادند. تغییر رای مردم از حزبی به کاندیدامحوری، سرنوشت انتخابات در آمریکا را کمی پیچیده و غیر قابل پیش‌بینی کرده است.

از پرشکوه‌ترین دوران‌های اقتصادی آمریکا با ایجاد بیش از ۲۰ میلیون شغل و ۱۷۰ میلیارد دلار مازاد بودجه بوده است. به عبارت بهتر، ال گور با پشتوانه اقتصاد عالی و تجربه یکی از صلح‌آمیزترین دوران‌ها برای آمریکا در صحنه بین‌المللی و همچنین پشتیبانی سیاسی و رسانه‌ای، نتوانست در برابر جورج بوش پیروز شود؛ کسی که نه تنها ناقد هرگونه تجربه در زمینه سیاست خارجی بود و حتی در قلمرو داخلی کمترین آوازه را داشت. چهارسال بعد، در سال ۲۰۰۴ توانایی فردی کاندیداها، نمود عینی‌تری در نتیجه انتخابات پیدا کرد و با وجود اینکه بسیاری با تکیه بر شرایط نامطلوب در صحنه بین‌المللی و اوضاع ناساعد اقتصادی پیروزی جان کری را محتمل می‌دانستند، جورج دبلیو بوش با رای بیشتر در قیاس با سال ۲۰۰۰ حضور خود را در کاخ سفید ادامه داد. دومین انتخابات ریاست‌جمهوری در هزاره در حال وهوایی برگزار شد که برای نخستین بار در سه‌دهه گذشته آمریکا در سرزمین‌های بیگانه درگیر جنگ تمام‌عیار بود. در کنار این فضای متلاطم و ناآنانده‌ای خشم‌آلود که بوش در بطن آن برای بار دوم درصدد حضور کاخ سفید بود در بیشتر پایتخت‌های جهان و حتی کشورهای اصلی عضو ناتو، مخالفت با رهبر آمریکا و سیاست‌های او چنان گسترده شده بود که در دهه‌های اخیر مانند نداشت. بر پایه همین مخالفت برخی از همپیمانان غربی آمریکا بود که جان کری با خطایی تاکتیکی و بی‌توجه به اعتقاد آمریکاییان به منزلت جهانی ایالات متحده اعلام کرد چنانچه به ریاست‌جمهوری برسد پیش از تصمیم‌گیری درباره فرستادن سربازان آمریکایی به کشورهای دور، با رهبران اروپایی و همپیمانان به‌رازینی خواهد پرداخت. از دید بسیاری از آمریکاییان در جنوب و غرب ایالات متحده که بیشترین تعداد کالج انتخاباتی را در اختیار دارند، نظریه تست جهانی، جان کری، به معنای پایین آوردن جایگاه بین‌المللی آمریکا و دادن حق و تو در زمینه سیاست خارجی ایالات متحده به بیگانگان بود. آمریکاییان بر همین اساس به او رای ندادند و با وجود بحران‌ها، بوش را برگزیدند.

کمپین موفق مکمل پیروزی

بغض از پیروزی ترامپ در انتخابات ۲۰۲۰، دموکرات‌ها از همان مدلی در انتخابات بهره‌برند که باراک اوباما در سال ۲۰۰۸ در برابر جان مک‌کین استفاده کرد. در آن سال عناصر حیات بخش متن مبارزات دو عامل شرایط اقتصادی و ارزیابی مردم از عملکرد رئیس‌جمهور بودند. شرایط اقتصادی در سه‌ماهه آخر مبارزات انتخاباتی کاملاً در مسیر منفی قرار داشت و ارزیابی مردم از عملکرد رئیس‌جمهور نیز همچون دوره فعلی نگاه کاملاً منفی بود. متن انتخابات کاملاً علیه کاندیدای جمهوری خواه یعنی جان مک‌کین و به نفع رقیب انتخاباتی او یعنی باراک اوباما بود. مولفه دیگر نوع تعلقات سیاسی بود که در رابطه با این مولفه تعداد بیشتری از رای دهندگان در مقام مقایسه با انتخابات سال ۲۰۰۴ خود را دموکرات معرفی کردند. در شرایط فعلی نیز وضعیت به همین گونه است و از تعداد محافظه‌کاران کاسته شده است. مولفه سوم که نتیجه انتخابات را معین می‌کند، تأیید مبارزات انتخاباتی است. در سال ۲۰۰۸ مشاوران باراک اوباما برای پیروزی، بر مبنای مبارزه در تمام ۵۰ ایالت برنامه‌ریزی کردند. هدف آنها این بود که اهمیت پیروزی در ایالات جنوبی را که همواره به جمهوری خواهان رای می‌دادند، برای راهیابی به کاخ سفید به حداقل کاهش دهد. استراتژی ۵۰ ایالت باراک اوباما در چارچوب این نظریه شکل گرفت که در ایالاتی که جمهوری خواهان غالباً از برتری برخوردار بوده‌اند ولسی به جهت وجود اقلیت‌های قومی امکان چالش است، به‌طور وسیع و همه‌جانبه اقدام به مبارزه انتخاباتی شود. با توجه به این منطبق بود که بیشترین میزان توجه معطوف به مبارزه انتخاباتی در ایالت‌های زیرجینا با اقلیت (مرکز کنفدراسی، کارولینای شمالی، فلوریدا و کلرادو گشت. باراک اوباما در این ایالات که برای دست‌یافتن به پیروزی و شکست جان مک‌کین از اهمیت فراوان برخوردار بودند در طول مبارزات عمومی بسیار فعال بود و کاندیدای جمهوری خواه را مجبور کرد که بخشی از هزینه‌های تبلیغاتی را از ایالاتی که باید حتما در آنها برنده شود به این ایالات منتقل کند تا مانع پیروزی باراک اوباما شود. استراتژی ۵۰ ایالت باراک اوباما که براساس ارتقای توان رقابتی حزب دموکرات در ایالات جنوبی طراحی شده بود، در نهایت پیروزی را برای او رقم زد. پیروزی باراک اوباما نشان داد این امکان وجود دارد که بدون پیروزی قاطع در ایالات جنوبی بتوان به کاخ سفید راه یافت.

باید: با توجه به اینکه ایالات‌های شمالی به‌طور سنتی به دموکرات‌ها و ایالات جنوبی به جمهوری خواهان رای می‌دهند، تمرکز اصلی خود را روی ایالت‌هایی معطوف می‌کند که شانس پیروزی در آن را دارند. براساس نظرسنجی موسسه آمریکایی افکار سنجی پیو، در ماه ژوئن (خرداد-تیر) ۱۷ درصد از کسانی که در ماه مارس ترامپ را تأیید کردند، اکنون از وی حمایت نمی‌کنند. این میزان حدود هشت درصد از مردم را تشکیل می‌دهد. هواداران سابق و مخالفان امروزی او کسانی هستند که بیشتر در مناطقی زندگی می‌کنند که در اثر شیوع ویروس کرونا کشته‌های بیشتری می‌دهند. این افراد عمدتاً در آریزونا، تگزاس و فلوریدا زندگی می‌کنند. به‌طور حتم جو بایدن روی این سه ایالت تمرکز ویژه‌ای خواهد داشت. ایالت فلوریدا با ۲۹ الکترال، آریزونا با ۱۱ الکترال و تگزاس با ۳۸ الکترال می‌توانند نتیجه انتخابات را تعیین دهند. جو بایدن برای پیروزی در انتخابات ۲۰۲۰، نیاز به کسب ۲۸۸ الکترال در کنار تمام ایالاتی که هیلاری کلینتون در آن پیروز شد، دارد. آتلور که نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند او با شرایط فعلی راه سستی را در پیش ندارد، اما باید بیش از هر چیز مراقب مناظرات انتخاباتی و حرفی غیرقابل پیش‌بینی همچون ترامپ باشد؛ حرفی که برای شکست دادن او حتی پای یک کشور خارجی را هم به‌همان کشید و حتی استیضاح شد.

